

T I B E T A N S K M A S T I F F

(Standardens hjemland: Tibet)

- Helhedsindtryk: Stor velproportioneret og imponerende hund, som ikke virker særlig tillidsvækkende. Særpræget stemme, som ligner klangen af en stor kobber gong-gong. Den er modig, utrættelig og har udpræget beskyttelsestrang.
- Størrelse og vægt: Skulderhøjde for hanner mindst 65 cm., vægt ca. 65 kg., tæver 62 cm. og lidt lettere.
- Format: Kroplængden overstiger skulderhøjden en smule.
- Anvendelse: Ledsage-, vagt- og hyrdehund.
- Hoved: Tungt, bredt og kraftigt. Den tykke pels, som danner en halskrave ved bagehovedet bevirker, at hovedet synes større end det er. Forholdet mellem snudeparti og skalleparti er 1 - 1, snudepartiet må være lidt kortere. Kraniet er bredt og massivt med udpræget nakkeknude og med markeret stop. Rynkerne, som ligger over øjnene er ikke særlig dybe og går sidelæns til løbevinklen. Købepartiet er bredt, stumpet og godt udfyldt, set fra alle vinkler skal det virke firkantet. Næsen er bred, sort, og har godt åbne næsebor. Læberne er godt udviklede, sorte, overlæben overhængende. Tænderne ønskes anbragt i tangbid, saksebid tilladt, dersom købepartiets markant firkantede form ikke forstyrres. Tænderne skal være fuldtallige, dog er mangel på præmolar I tilladt.
- Øjnene: Er mellemstore, nærmere små, mørkebrune - lidt lysere farve kun tilladt hos grå hunde. De er meget klare, temmelig dybtliggende, og der skal være god afstand mellem dem, og de skal være lidt skråtstillede. Øjenlåg sorte. Udtrykket afvekslende alvorligt og opmærksomt.
- Ører: Mellemstore, trekantede, nedhængende og temmelig lavt ansatte og ligger tæt til hovedet. Når hunden er opmærksom løfter den ørerne en anelse fremad. De er beklædt med silkeagtig pels, som er kort, dog lidt længere hos hunde med meget kraftig pels.
- Hals: Meget kraftig, lang og muskuløs med god nakkebue og omgivet af en manke. Det løse halsskind må ikke være for stærkt udviklet.
- Krop: Ryggen skal være lige med kraftige muskler og må ikke virke skrånende trods den høje manke. Halen er ansat i rygliniens forlængelse. Flankerne glatte og brede. Brystkassen dyb og passende bred, godt buede sider, dog skal ribbenene være lidt flade. Brystkassen skal nå til under albuehøjde.
- Halen: Mellemlang, gerne lidt kortere, nedhængende når den aldrig længere end til haseleddet - bæres ellers let buet over ryglinien. Hårlaget langt og tæt.

- Forpart: Skulderbladene let udadstående, godt forsynet med muskler. Forbenene er kraftige, lige og med stærke knogler, og godt forsynet med muskler. Poterne runde og mellemstore, godt behåret mellem tærne. Godt polstrede trædepuder.
- Bagpart: Muskuløs og med udprægede vinkler. Set bagfra skal benene være parallelle, poter som på forbenene. Hyppigt ses enkelte eller dobbelte ulveklør.
- Huden: Skal være elastisk og af mellemtykkelse. Der opstår rynker.
- Bevægelserne: Skal være kraftfulde og frie, aldrig tunge, derimod let og elastisk. Hunden foretrækker langsomme bevægelser, som til tider kan virke slowmotion-agtige.
- Pels: Lang, hård og strid med tæt og kraftig underpels, som hunden taber om foråret. Pelsen er fin, men hård og noget udstående, Nakken, skuldre og halsen har en tyk halskrave, som ved bagehovedet danner en krans. På hovedet og benene er pelsen altid kortere - undtagen på bagbenets øverste del, hvor den skal være tættere. Pelslængden er forskellig, men pelsen må ikke være uldagtig, silkeagtig eller bølget.
- Farven: Foretrukket er dybsort med en lille hvid brystplet, eller sort med mørke eller lyse brunrøde aftegninger, gulbrun eller skifergrå med eller uden sorte spidser, isabellefarvet, hvid eller broget pels. Mantelhunde med mere eller mindre udprægede aftegninger er ikke tilladt. Med undtagelse af den hvide brystplet, er hvide aftegninger ikke ønskede, højst er hvide tåspidser tilladt.
- Fejl: Svage og lette knogler. Højbenethed, ikke tilstrækkelige vinkler, mangel på harmoni i helhedsindtrykket, krum ryg, stærkt affaldende kryds, for højt ansatte ører, for små eller for store øjne, udstående øjne, entropion, ektropion, smalt hoved, for lette eller spidst kæbeparti, størrelse og vægt under standardens minimum, alle uønskede farver, over- eller underbid.
- Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

(Oversættelsen godkendt af DKK's standardkomité)

September 1984.